

Rezolutīvā daļa

Kombinētā nomenklatūra, kas ietverta I pielikumā Padomes Regulai (EEK) Nr. 2658/87 (1987. gada 23. jūlijs) par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu redakcijās, kas secīgi izriet no Komisijas Regulas (EK) Nr. 1031/2008 (2008. gada 19. septembris), Komisijas Regulas (EK) Nr. 948/2009 (2009. gada 30. septembris), Komisijas Regulas (ES) Nr. 861/2010 (2010. gada 5. oktobris), Komisijas Regulas (ES) Nr. 1006/2011 (2011. gada 27. septembris) un Komisijas Īstenošanas Regulas (ES) Nr. 927/2012 (2012. gada 9. oktobris), ir jāinterpretē tādējādi, ka tās apakšpozīcijā 8525 80 91 kā "videokameras" ir ietveramas digitālās videokameras ar dubultu funkciju, proti – vienlaikus iegūt un ierakstīt gan nekustīgus attēlus, gan videosīžetus, lai gan attiecībā uz videosīžeti šīs kameras ļauj iegūt un ierakstīt tikai sīžetus ar attēla izšķirtspēju līdz 800 × 600 pikseļu, un šo digitālo videokameru galvenā funkcija ir iegūt un ierakstīt šādus sīžetus, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

(¹) OV C 82, 4.3.2019.

Tiesas (desmitā palāta) 2020. gada 30. aprīļa spriedums (Varhoven administrativen sad (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – "Overgas Mrezhi" AD, Sdruzhenie s nestopanska tsel "Balgarska gazova asotsiatsia"/Komisia za energiyno i vodno regulirane (KEVR)

(Lieta C-5/19) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopējie noteikumi dabasgāzes iekšējam tirgum – Direktīva 2009/73/EK – 3. panta 1. – 3. punkts un 41. panta 16. punkts – Sabiedrisko pakalpojumu saistības – Saistības uzglabāt dabasgāzi, lai nodrošinātu piegādes drošumu un piegādes regularitāti – Valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts, ka finansiālais slogs, kas ir saistīts ar sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistībām, kuras ir dabasgāzes uzņēmumiem, tiek novirzīts uz to lietotājiem – Nosacījumi – Valsts regulatīvās iestādes veikta akta, ar kuru tiek uzlikta sabiedrisko pakalpojumu saistības, pieņemšana – Procedūra – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 36. un 38. pants)

(2020/C 240/19)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Varhoven administrativen sad

Pamatlietas puses

Prasītāja: "Overgas Mrezhi" AD, Sdruzhenie s nestopanska tsel "Balgarska gazova asotsiatsia"

Atbildētāja: Komisia za energiyno i vodno regulirane (KEVR)

Piedaloties: Prokuratura na Republika Bulgaria

Rezolutīvā daļa

1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/73/EK (2009. gada 13. jūlijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/55/EK atcelšanu 3. panta 1.–3. punkts, lasot tos kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 36. un 38. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts, ka izmaksas, kas izriet no dabasgāzes uzglabāšanas saistībām, kuras dabasgāzes uzņēmumiem ir noteiktas, lai nodrošinātu dabasgāzes piegādes drošību un piegādes regularitāti šajā dalībvalstī, var pilnībā segt šo uzņēmumu lietotāji, kuri var būt privātpersonas, ciktāl šim tiesiskajam regulējumam ir vispārējais tautsaimnieciskais nozīmes mērķis, ar to tiek ievērots samērīguma princips un tajā paredzētās sabiedrisko pakalpojumu saistības ir skaidri definētas, pārskatāmas, nediskriminējošas un pārbaudāmas un garantē Savienības gāzes uzņēmumiem vienlīdzīgu piekļuvi valsts patērētājiem.

- 2) Direktīva 2009/73 ir jāinterpretē tādējādi, ka tai nav pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru šis dalībvalsts regulatīvā iestāde šīs direktīvas izpratnē ir atbrīvota no noteiktu valsts tiesību aktu ievērošanas, ar kuriem tiek reglamentēta normatīvo aktu pieņemšanas procedūra, kad tā pieņem tiesību aktu, ar kuru tiek noteiktas saistības sniegt sabiedriskos pakalpojumus šīs direktīvas 3. panta 2. punkta izpratnē, ciktāl turklāt piemērojamajos valsts tiesību aktos ir garantēts, ka šis akts atbilst šīs tiesību normas materiāltiesiskajām prasībām, ir pilnībā pamatots, ir publicēts, attiecīgā gadījumā pilnībā saglabājot komerciāli sensitīvas informācijas konfidencialitāti, un var tikt pārbaudīts tiesā.

(¹) OV C 93, 11.3.2019.

Tiesas (otrā palāta) 2020. gada 14. maija spriedums (*Corte suprema di cassazione* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *A.m.a. – Azienda Municipale Ambiente SpA/Consorzio Laziale Rifiuti – Co. La.Ri.*

(Lieta C-15/19) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Vide – Atkritumi – Direktīva 1999/31/EK – Esoši poligoni – Poligona pēcslēgšanas apsaimniekošanas laikposms – Pagarināšana – Atkritumu apglabāšanas izmaksas – Princips “piesārņotājs maksā” – Direktīvas piemērošana laikā*)

(2020/C 240/20)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte suprema di cassazione

Pamatlietas puses

Prasītāja: *A.m.a. – Azienda Municipale Ambiente SpA*

Atbildētājs: *Consorzio Laziale Rifiuti – Co.La.Ri.*

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 1999/31/EK (1999. gada 26. aprīlis) par atkritumu poligoniem 10. un 14. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā tāda valsts tiesību normas interpretācija, atbilstoši kurai uz poligonu, kas tiek ekspluatēts šīs direktīvas transponēšanas datumā, ir jāattiecinā no minētās direktīvas izrietošie pienākumi – it īpaši šā poligona pēcslēgšanas apsaimniekošanas laikposma pagarināšana –, un nav nepieciešams veikt nošķirumu atkarībā atkritumu apglabāšanas datuma vai paredzēt pasākumu, kura mērķis būtu ierobežot šīs pagarināšanas finansiālās sekas attiecībā uz atkritumu īpašnieku.

(¹) OV C 164, 13.5.2019.